

Kultūra skleidžiasi per kūrybą ir tarnavimą bendruomenei

Kotryna Drabavičiūtė, 9 klasė

Mokytoja Danutė Stancevičienė, Židikų Marijos Pečkauskaitės gimnazija

Kultūra - sąvoka, į kurią galima sutalpinti daug gerų dalykų. Po jos dangumi - kūryba, grožis, papročiai ir tradicijos, mokslas, bet svarbiausia- pagarba vienas kitam. Komunikacija, bendrystė su žmonėmis padeda jai skleistis. Mūsų kultūros suvokimas vystosi ten, kur gimėme, augame ir skleidžiamės kaip asmenybės. Gimtosios vietos suteikia išskirtinumą, būtent mūsų gimtinei būdingą autentišką kultūrą. Niekas kitas taip puikiai nesupras mūsų tradicijų ir papročių, kaip pats jas supranti, niekas kitas nepuoselės jų ir neskleis savitos kultūros, kuri ryškiomis spalvomis spalvina visuomenę. Na, ir nesvarbu - gyveni mieste su milijonu gyventojų, ar gyveni kaime, kur kelios, gal šiek tiek apgriuvusios trobos stovi miško pakrašty, dalintis savimi ir savo kultūra gali visur.

Puikus šio teiginio pavyzdys - Alfonsas Bukontas. Mano kraštietis, žydų kilmės lietuvių poetas, vertėjas ir publicistas, kuris gimė ir augo ir mano gimtinėje - Dapšiuose. Naciams nužudžius jo tėvus gyveno lietuvių, Marijos ir Jeronimo Bukontų šeimoje. Sovietams užėmus Lietuvą ir tėvą išsiuntus į lagerį, nuo mirties pabėgęs berniukas su savo antrąja motina slapstėsi ir taip išvengė tremties. Būsimo poeto motina darė viską, kad gyvenimas sūnui būtų kuo šviesesnis ir laimingesnis. Ji pati būdama beraštė, nemokėdama nei skaityti, nei rašyti, skatino Alfonsą mokytis, mylėti knygas. Kūriniuose atsiskleidžia išgyvenimai, to meto sunkumai, sielos dvejonės ir dar daugelis aktualių dalykų žmogaus širdžiai. Daugiau nei šimtas jo parašytų eilių yra virtusios dainomis, kurias perdainavo garsiausi dainuojamosios poezijos atlikėjai. Prieš daugelį metų sukurti eilėraščiai tarp eilučių slepia paslėptas mintis, kurios aktualios ir šių dienų žmogui. Gyvas A.Bukonto atminimas ir mūsų, dabartinių Dapšių gyventojų, atmintyje.

Dar vienas mano kraštietis Česlovas Kontrimas - dailininkas, grafikas bei akvarelininkas, taip pat puikus pavyzdys kalbant apie kultūros skleidimą ir jos ilgaamžiškumą. Po Pirmojo pasaulinio karo grįžo į Dapšius ir vaikus mokė rašto bei piešimo. Netrukus teptuką rankoje keitė ginklas, jaunas dailininkas tapo Lietuvos kariuomenės savanoriu, gynė savo kraštą. Pats dailininkas Česlovas Kontrimas yra sukūręs daug akvarelinių peizažų, naturmortų, teminių kompozicijų, portretų bei apie ekslibrisų. Jis taip pat užrašinėjo rankraščius, kuriuose dažniausiai minimas gimtasis kaimas, pedagoginė veikla. Nutapyti peizažai išlikę iki pat šių dienų ir dauguma jų vis dar parodose džiugina žmones. Paveikslai sukurti daugiau nei prieš 80 metų skleidžia meno kultūrą Lietuvoje ir pasaulyje. Tapybos darbuose užkoduoti jausmai ir atsiminimai neleidžia pamiršti apie gyvenusius talentus.

Kultūra yra kasdieninio mūsų gyvenimo dalis ir dažnai užstrigę savo rūpesčiuose nepastebime žmonių, kurie savo darbais ją skleidžia visam pasauliui. Šie žmonės, kurie tapė, rašė, kūrė - jie yra didžiausias įkvėpimas ateities kartoms. Tai mūsų kelrodės žvaigždės, padėsiančios ir toliau tęsti seniai užgimusias tradicijas. Skaitydami, rašydami, domėdamiesi menu mes taip pat populiariname savo krašto kultūrą, kuri dažnai sužavi ne vieną gyventoją. Bet svarbiausia, kad nesvarbu, koks tu esi, kur gimei, kur užaugai, tu gali būti žmogumi, kuris bendruomenės akyse skleis visą save ir visa širdimi atsiduos kultūrai.